

Науково-дослідний інститут приватного права
і підприємництва імені академіка Ф. Г. Бурчака
НАПрН України

Навчально-науковий юридичний інститут ДВНЗ
«Прикарпатський національний університет
імені Василя Стефаника»

**Корпоративне право України
та країн Європейського Союзу:
новели законодавства**

ЗБІРНИК НАУКОВИХ ПРАЦЬ
за матеріалами
XVI Міжнародної
науково-практичної
конференції

5-6 жовтня 2018 року

м. Івано-Франківськ, 2018

УДК 347(477)(082)
ББК 67.9 (4Укр)404я43
К68

Рекомендовано до друку Вченою Радою Науково-дослідного інституту приватного права і підприємництва імені академіка Ф.Г.Бурчака НАПрН України (протокол № 8 від 26.09.2018 року).

Редакційна колегія:

- В.В. Луць** – академік НАПрН України, доктор юридичних наук, професор, головний науковий співробітник відділу проблем приватного права Науково-дослідного інституту приватного права і підприємництва ім. академіка Ф.Г.Бурчака НАПрН України;
- О.Д. Крупчан** – доктор юридичних наук, академік НАПрН України, директор НДІ приватного права і підприємництва імені академіка Ф. Г. Бурчака НАПрН України;
- В.А. Васильєва** – доктор юридичних наук, професор, директор навчально-наукового юридичного інституту ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника», головний науковий співробітник Лабораторії проблем корпоративного права НДІ приватного права і підприємництва імені акад. Ф. Г. Бурчака НАПрН України.

К68 Корпоративне право України та країн Європейського Союзу: новели законодавства [текст]: Збірник наукових праць за матеріалами XVI Міжнародної науково-практичної конференції (5-6 жовтня 2018 р., м.Івано-Франківськ) / НДІ приватного права і підприємництва імені акад. Ф. Г. Бурчака НАПрН України; за ред. д-ра юрид. наук, акад. НАПрН України В. В. Луця. – Івано-Франківськ, 2018. - 199 с.

У збірник включені тези наукових доповідей учасників Міжнародної науково-практичної конференції, організованої Лабораторією проблем корпоративного права Науково-дослідного інституту приватного права і підприємництва імені академіка Ф. Г. Бурчака НАПрН України спільно з навчально-науковим юридичним інститутом ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника» та проведеною у м. Івано-Франківську 5-6 жовтня 2018 р. У тезах доповідей висвітлюються результати наукових досліджень порівняльно-правової характеристики корпоративного права України та інших європейських країн, а також проблемні аспекти адаптації законодавства України до європейського права.

Для студентів, слухачів, курсантів юридичних факультетів, науковців, практичних працівників та всіх зацікавлених осіб.

© Науково-дослідний Інститут приватного права і підприємництва імені академіка Ф.Г.Бурчака НАПрН України, 2018

© Навчально-науковий юридичний інститут ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника», 2018

10. Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniająca dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE // <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=CELEX%3A32014L0065>
11. Dyrektywa MiFID II – ewolucja czy rewolucja - <https://bankomania.pkobp.pl/bankofinanse/oszczedzanie-i-inwestowanie/dyrektywa-mifid-ii-ewolucja-czy-rewolucja/> 2017.09.05.
12. Konstytucja Biznesu weszła w życie 30 kwietnia 2018 roku – 29.05.2018 r. <http://ksiegowosc.infor.pl/obrot-gospodarczy/dzialalnosc-gospodarcza/780266,Konstytucja-Biznesu-weszla-w-zycie-30-kwietnia-2018-r.html>
13. <http://www.sejm.gov.pl/sejm8.nsf/PrzebiegProc.xsp?nr=2052>
14. http://prawo.sejm.gov.pl/isap.nsf/DocDetails.xsp?id=WDU201800_00647
15. http://prawo.sejm.gov.pl/isap.nsf/DocDetails.xsp?id=WDU201800_00649
16. http://prawo.sejm.gov.pl/isap.nsf/DocDetails.xsp?id=WDU201800_00650
17. Ustawa z dnia 20 lutego 2018 r. „o wspieraniu nowych inwestycji” - <http://www.sejm.gov.pl/sejm8.nsf/agent.xsp?symbol=RPL&Id=RM-10-15-18>
18. Dyrektywa MiFID II – ewolucja czy rewolucja - <https://bankomania.pkobp.pl/bankofinanse/oszczedzanie-i-inwestowanie/dyrektywa-mifid-ii-ewolucja-czy-rewolucja/> (2017.09.05).
19. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) NR 596/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie nadużyć na rynku (Rozporządzenie w sprawie nadużyć na rynku) oraz uchylające dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywy Komisji 2003/124/WE, 2003/125/WE i 2004/72/WE - https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=uriserv:OJ.L_.2014.173.01.0001.01.POL
20. Strona oficjalna Komisji Nadzoru Finansowego - https://www.knf.gov.pl/dla_rynku/Informacje_dla_podmiotow_nadzorowanych/mar (29.05.2018 r.)

Сіщук Л.В.

кандидат юридичних наук, завідувач Лабораторії проблем корпоративного права НДІ приватного права і підприємництва імені академіка Ф.Г.Бурчака НАПрН України

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ УЧАСНИКІВ В ТОВАРИСТВІ З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ: ОСОБЛИВОСТІ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ

На сучасному етапі розвитку економічної сфери підприємництва, де одним із важливих суб'єктів ринкових відносин є підприємницькі юридичні особи, особлива увага приділяється створенню ефективної системи корпоративного управління, метою якої є забезпечення гнуч-

ких механізмів регулювання внутрішньої структури підприємницьких організацій. Адже вирішення на законодавчому та локальному рівнях таких питань, як, зокрема, забезпечення здійснення корпоративних прав учасників, прозора та гнучка взаємодія органів юридичної особи, які одночасно впливають на формування внутрішньої волі організації та формують зовнішні відносини з різними групами стейкхолдерів, що звісно впливає на ділову репутацію таких юридичних осіб, є важливим фактором, якому навчаються і намагаються досягнути бізнес-структури, що займаються стратегічними видами підприємницької діяльності.

Як показує правозастосовна практика, товариства з обмеженою відповідальністю є однією із найбільш затребуваних підприємницьких юридичних осіб, що ведуть бізнес поряд з акціонерними товариствами, які хоча й відіграють не менш важливе значення у підприємницькій сфері, але є досить економічно витратними у своєму функціонуванні, що й створює умови їх перетворення на вищезазначені товариства. У зв'язку з цим, рушійним кроком у напрямку регулювання правового статусу товариств з обмеженою відповідальністю стало прийняття і набрання чинності від 17. 06. 2018 р. Закону України № 2275-VIII «Про товариства з обмеженою та додатковою відповідальністю» (надалі – Закон), у якому приділено увагу порядку функціонування органів управління такими товариствами. Як наслідок, нормативні положення у частині визначення правового статусу товариств з обмеженою відповідальністю, в тому числі визначення питань управління товариством, що містилися у Законі України «Про господарські товариства», втратили чинність. Однак, як і будь-які нововведення у сфері корпоративного законодавства, зазначені норми потребують наукового аналізу і додаткового тлумачення.

Звичайно, варто відзначити, що прийняття зазначеного вище Закону стало важливою подією, про необхідність настання якої неодноразово писали як вчені, так і практики. Після прийняття Закону більшість експертів у галузі корпоративного права відзначили прогресивні зміни правового регулювання правового статусу товариств з обмеженою відповідальністю, оскільки передбачено умовою менший обсяг інформації, що обов'язково має відобразитися у статуті, закріплено конструкцію корпоративного договору, введено можливість створення наглядової ради, розкрито порядок припинення та виділу таких товариств тощо.

Разом із тим, більш детально варто розглянути ключові положення щодо загальних зборів учасників товариств з обмеженою відповідальністю, відмінні від попереднього законодавчого регулювання, і окресли переваги та недоліки зазначених положень. Зокрема:

1) на відміну від положень Закону України «Про господарські товариства», у якому зазначено, що позачергові загальні збори повинні бути скликані на вимогу виконавчого органу або учасників товариства, що володіють у сукупності більш як 20 відсотками голосів (ст. 61), згідно положень нового Закону визначено, що позачергові загальні

збори можуть скликатися на вимогу виконавчого органу, на вимогу наглядової ради товариства або на вимогу учасника або учасників товариства, які на день подання вимоги в сукупності володіють 10 або більше відсотками статутного капіталу товариства (ст. 31). При цьому у новому Законі передбачено, що виконавчий орган не тільки може, але й повинен ініціювати скликання загальних зборів, якщо вартість чистих активів товариства знизилася більш як на 50 відсотків порівняно з цим показником станом на кінець попереднього року, оскільки у разі ігнорування зазначених вказівок і доведення товариства до банкрутства члени виконавчого органу будуть нести солідарно субсидіарну відповідальність за зобов'язаннями товариства. Також Законом приведено у відповідність з цивільним законодавством (ст. 98 ЦК України) питання про відсоток голосів, якими мають володіти учасники для ініціювання скликання позачергових загальних зборів, та вказано на можливість їх скликання наглядовою радою, чого раніше не передбачалося законом, що вказує на позитивні зміни у правовому регулюванні зазначених питань.

2) У новому Законі передбачено, що загальні збори учасників є вищим органом товариства (ст. 29). При цьому, за загальним правилом, у спеціальному законі має передбачатися порядок проведення загальних зборів, яким визначається кворум загальних зборів, а саме визначається кількість голосів учасників у відсотковому відношенні, за наявності яких загальні збори учасників слід вважати правочинними. Відповідно до ст. 60 Закону України «Про господарські товариства» передбачалося, що загальні збори учасників вважаються повноважними, якщо на них присутні учасники (представники учасників), що володіють у сукупності більш як 50 відсотками голосів. Якщо у статутному капіталі товариства відсутня державна частка, то дозволялося встановлювати інший відсоток голосів учасників. Втім, згідно нововведень Закону, кворум загальних зборів учасників товариства відсутній, а у ст. 33 зазначається тільки, що загальні збори учасників проводяться в порядку, встановленому цим Законом та статутом товариства. При цьому учасники можуть брати участь у загальних зборах шляхом присутності особисто або через представника, в режимі відеоконференції або заочного голосування.

З одного боку, можна відзначити зазначені зміни як позитивні, оскільки наближені до регулювання порядку проведення загальних учасників товариства з обмеженою відповідальністю, що визначається законодавством країн Європейського Союзу. Для прикладу, за законодавством Австрії для досягнення кворуму необхідна присутність щонайменше 10% голосів. Даний кворум може змінюватися статутом як у бік збільшення, так і в бік зменшення [3, с. 77]. Норми КТТ Польщі взагалі не передбачають кворуму як передумови прийняття рішень у товариствах з обмеженою відповідальністю. Водночас у законодавстві є застереження, що засновницький договір може ставити в залежність дійсність зборів від участі у ньому учасників, які репрезентують відпо-

відну кількість або вартість часток (ст. 241 КТТ). Крім того, законодавча вимога встановлення кворуму передбачена у загальних положеннях (наприклад, ст. 506 § 1 КТТ - рішення про злиття/приєднання товариств) [2, с. 101].

З урахуванням наведеного, з іншого боку, впливає, що незважаючи на схожість положень законодавства різних країн, передбачено різні підходи до їх формулювання. З цих позицій, якщо брати до увагу практику застосування та відсутність у вітчизняних бізнес-структур навиків формулювання статутних документів відповідно до специфіки свого статусу, то існує ризик виникнення корпоративних конфліктів між учасниками товариств з обмеженою відповідальністю. Наприклад, це може стосуватися відсутності узгоджених поглядів щодо доцільності закріплення у статуті товариства кворуму загальних зборів.

Варто також погодитися з фахівцями – практиками у галузі корпоративного права зазначається, що залишився ризик блокувати прийняття рішень на загальних зборах недобросовісними учасниками, які можуть ігнорувати відеоконференції, заочні голосування та письмові опитування. Адже у ст. 29 Закону передбачається, що учасники товариства мають право, а не обов'язок бути присутніми на загальних зборах учасників, брати участь в обговоренні і голосувати з питань порядку денного. І. Дерев'яно з цього приводу зазначає, що в цьому є певна алогічність та деструктивність. Без відповідного кворуму та визначеної кількості голосів ухвалення будь-яких рішень неможливе, що негативно позначається на діяльності товариства. Наявна на сьогодні судова практика демонструє безпорадність товариств та/або учасників перед систематичною неявою мажоритарних учасників на загальні збори товариства [1].

Крім того, якщо вести мову про заочне голосування, то в Законі не визначено строків, впродовж яких учасник має проголосувати за те чи інше питання, що винесено на порядок денний загальних зборів. У зв'язку з цим, виникає необхідність детального врегулювання питання порядку проведення загальних зборів та прав і обов'язків учасників у статуті та/або корпоративному договорі, що однак поки що не є гарантією належного здійснення права на участь у загальних зборах та правомірному проведенні загальних зборів товариства з обмеженою відповідальністю.

3) Неоднозначним залишається й питання щодо порядку прийняття рішень загальними зборами учасників, оскільки згідно ст. 34 Закону зазначається, що рішення загальних зборів учасників можуть прийматися кваліфікованою більшістю голосів (3/4) або простою більшістю голосів усіх учасників товариства, які мають право голосу з відповідних питань, а рішення загальних зборів учасників з питань, передбачених пунктами 4, 5, 9, 10 частини другої статті 30 Закону, приймаються одностайно всіма учасниками товариства, які мають право голосу з відповідних питань. При цьому законом дозволено у статуті встановлювати

іншу кількість голосів учасників товариства (але не менше, ніж більшість голосів), крім рішень, які приймаються одностайно. Тобто наразі обмеження у вигляді кворуму зняте, проте новий Закон містить норму, яка встановлює мінімальну кількість голосів, які необхідні для прийняття того чи іншого рішення.

Однак тут слід враховувати певні застереження щодо питань, які можуть виникнути у практиці правозастосування. На перший погляд з положень Закону випливає, що наявність кворуму відсутня, але у ході прийняття рішень, особливо з тих питань, які законом мають прийматися одностайно всіма учасниками, виникає думка про необхідність наявності в таких ситуаціях де-факто 100-відсоткової участі учасників у прийнятті визначених законом рішень. Крім того, з тексту Закону та окремого формулювання «рішення приймається учасниками товариства, які мають право голосу з відповідних питань» залишається незрозумілим з яких питань які учасники мають право голосу, а з яких не мають такого права. Адже, якщо законом не передбачено кворуму учасників для проведення загальних зборів та прийняття рішень на них, виникає логічне питання «чи йде мова про всіх учасників, які присутні на загальних зборах товариства чи всіх учасників товариства незалежно від їх фактичної участі у місці проведення загальних зборів. З огляду на наведене, зазначені зміни можливо й не варто вважати недоліком законодавчого регулювання, але виправдано слід вказати на недосконалість юридичної техніки при втіленні ряду правил у нормах Закону.

Для прикладу, за законодавством Польщі, якщо за рішення проголосує достатня кількість учасників воно розповсюджується і на учасників, які голосували проти. Більшість учасників може приймати рішення, що певною мірою можуть суперечити інтересам меншості. Захист прав незадоволених рішенням учасників відбувається у судовому порядку [2, с. 102]. Відповідно до положень Закону Австрії про ТОВ, якщо інше не визначено Законом чи статутом, рішення приймаються простою більшістю голосів, тобто 50% і більше присутніх голосів. Водночас є й такі рішення, для яких вимагається кваліфікована більшість: 1) поглинання товариства і зміна внаслідок цього корпоративної форми – 90% присутніх на зборах голосів; 2) внесення змін до статуту щодо поглинання, іншої форми реорганізації чи поділу ТОВ – 75% голосів присутніх на зборах [3, с. 78]. Тобто йде мова про всіх присутніх учасників.

Отже, новий Закон, що регулює правовий статус товариств з обмеженою відповідальністю, загалом має позитивно вплинути на діяльність таких суб'єктів корпоративного правовідношення, оскільки створює передумови для більш детального регулювання значної кількості питань в установчих документах та корпоративних договорах. Втім, будь-які недоліки, що містяться у законодавстві, теж мають бути усунені внаслідок їх виявлення товариствами з обмеженою відповідальністю у процесі діяльності, адже формування практики правозастосування та

удосконалення законодавства мають синхронно перетинатися на шляху до створення гнучкого корпоративного управління в товариствах з обмеженою відповідальністю зокрема та сприятливого інвестиційного клімату в цілому.

1. *Дерев'яно І. Закон про ТОВ: що змінилося і навіщо? Юридична Газета. URL: <http://yur-gazeta.com/publications/practice/korporativne-pravo-ma/zakon-pro-tov-shcho-zminilosya-i-navishcho.html>*
2. *Корпоративне право Польщі та України: монографія / Васильєва В. А., Ковалишин О. Р., Гербет Анджей [та ін.]; за ред. проф. В. А. Васильєвої. Івано-Франківськ, 2016. 375 с.*
3. *Корпоративне право Австрії та України: монографія / Васильєва В. А., Ковалишин О. Р., Вікторія Робертсон [та ін.]; за ред. проф. В. А. Васильєвої. Івано-Франківськ, 2015. 250 с.*

Сліпенчук Н. А.

*кандидат юридичних наук, викладач кафедри
цивільного права навчально-наукового
юридичного інституту ДВНЗ «Прикарпатський
університет ім. В. Стефаника», радник
юридичної компанії Moris Group*

НОВЕЛИ ДЕРЕГУЛЯЦІЇ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ: ПРАКТИКА ЗАСТОСУВАННЯ

Глобалність корпорацій починається з деталей. Вміння поєднувати комплексність та коректність у виборі та/або структуруванні бізнес-моделі є ознакою орієнтованості на європейські стандарти ведення підприємницької діяльності.

Незалежно від того чи компанія засновується “з нуля” чи корпоративні права набуваються шляхом М&А угод, засновникам доцільно продумувати ефективні механізми взаємодії корпорації та її учасників, а також учасників між собою, як у звичних умовах діяльності товариства, так і в ситуації корпоративного конфлікту. Йдеться про розробку та дотримання корпоративних процедур, які є механізмами реалізації домовленостей власників та менеджерів щодо участі кожного з них в процесі управління компанією, а також системи захисту прав та інтересів власників бізнесу.

Нещодавно прийнятий Закон про спрощення ведення бізнесу, дає можливість впорядкувати корпоративне управління у вже діючих акціонерних товариствах та забезпечити максимально легкий перехід з квазіпублічного акціонерного товариства в приватне [5]. У свою чергу, зняття Законом про товариства з обмеженою та додатковою відповідаль-

Зміст

<i>Attilio Altieri. Europeanisation Versus Regulatory Competition: The Case Of Business Entities</i>	3
<i>Артикуленко О.В. Проблемні питання визначення змісту категорії «правосуб’єктність» юридичної особи</i>	8
<i>Беляневич О.А. Про предмет значного правочину</i>	15
<i>Бігняк О.В. Похідний позов як засіб захисту корпоративних прав</i>	19
<i>Борисов І.В. Корпоративна форма інститутів спільного інвестування</i>	24
<i>Бутрин-Бока Н.С. Про питання щодо корпоративних прав подружжя</i>	27
<i>Васильєва В.А. До проблеми захисту корпоративних прав у праві України</i>	32
<i>Васильєва В.В. Критерії розмежування юридичних осіб публічного права та юридичних осіб приватного права</i>	35
<i>Великанова М.М. Управління ризиком в корпоративних відносинах</i>	38
<i>Вінтоняк Н.Д. Щодо окремих аспектів «сімейного бізнесу» подружжя</i>	41
<i>Галянтич М.К. Законодавство України про корпоративні договори між учасниками товариства з обмеженою та додатковою відповідальністю</i>	45
<i>Гнатів О.М. Охорона інтересів спадкоємців учасника товариства з обмеженою відповідальністю</i>	48
<i>Дорошенко Л.М. Предмет договору між акціонерами товариства в законодавстві України та англійському праві</i>	50
<i>Dr Jędrzej Jerzmanowski. O Potrzebie Rozważenia Zasadności Utrzymywania W Ukraińskim Prawie Całkowitego Zakazu Financial Assistance – Uwagi Na Tle Przepisów Prawa Unii Europejskiej I Polski</i>	53

<i>Жорнокуй Ю.М.</i> Позитивні та негативні аспекти викупу акцій мажоритарним акціонером	56
<i>Зеліско А.В.</i> «Squeeze-out» та «sell-out» в Україні: новаторський крок до удосконалення корпоративного управління чи порушення права власності учасників товариства?	60
<i>Зозуляк О.І.</i> Напрями удосконалення правового регулювання системи непідприємницьких юридичних осіб	64
<i>Калаур І.Р., Коруц У.З.</i> Практика розгляду Європейським судом з прав людини корпоративних спорів	68
<i>Ковалишин О.Р.</i> До проблеми судового захисту прав учасників за новим законом про ТОВ	72
<i>Коссак В.М.</i> Проблеми спадкування корпоративних прав у товариствах з обмеженою та додатковою відповідальністю	75
<i>Костів І.Я.</i> Фермерське господарство як суб'єкт договору контракції сільськогосподарської продукції	78
<i>Коструба А.В.</i> До розуміння природи «корпорації»: приватно-правовий аспект	81
<i>Кочин В.В.</i> «Анатомія» та «фізіологія» юридичної особи приватного права: проблеми доктрини та законодавства	85
<i>Кочина К.А.</i> Одностайність та переважна більшість при прийнятті рішень органами ТОВ	89
<i>Лантєва М.І.</i> Права та обов'язки осіб, які проживають однією сім'єю, але не перебувають у шлюбі між собою	92
<i>Мартинюк І.В.</i> Корпоративний договір: новели у законодавстві	95
<i>Махінчук В.М.</i> Проблемні питання визначення значного правочину за новітнім законодавством України	98

<i>Надъон В.В.</i> Спадкування корпоративних прав за законодавством України	105
<i>Piotr Pinior.</i> E-Voting In A Private Limited Company.....	108
<i>Пленюк М.Д.</i> Комплаєнс та його контроль в системі корпоративного управління	111
<i>Погуть О.П.</i> Окремі аспекти правового регулювання перетворення громадських об'єднань.....	115
<i>Притика Ю.Д.</i> Арбітрабельність корпоративних спорів: національні реалії та зарубіжний досвід	119
<i>Рекова Ж.О.</i> Сутність послуги в економічному та правовому розумінні	122
<i>Rawel Relidzyński, mgr.</i> Association As An Entrepreneur In The Polish Law	125
<i>Рубан О.О.</i> Розумні контракти (смарт-контракти) в сучасних реаліях	128
<i>Сабодаш Р.Б.</i> Проведення загальних зборів учасників ТОВ в режимі відеоконференції: проблеми ідентифікації учасників	133
<i>Саракун І.Б.</i> Нові тенденції розвитку корпоративного законодавства України, Польщі та праві ЄС.....	137
<i>Сіщук Л.В.</i> Загальні збори учасників в товаристві з обмеженою відповідальністю: особливості правового регулювання.....	144
<i>Сліпенчук Н.А.</i> Новели дерегуляції підприємницької діяльності: практика застосування.....	149
<i>Сосула О.О.</i> Майнова складова корпоративних прав ...	153
<i>Спасибо-Фатєєва І.В.</i> Деякі проблеми корпоративного законодавства України і практики його застосування	158
<i>Стратюк О.М.</i> Реорганізація товариства з обмеженою відповідальністю: новели законодавства	162
<i>Сурженко О.А.</i> Вихід учасника з господарського товариства та проведення з ним розрахунків	166

<i>Харитонов Є.О., Харитонova О.І.</i> Корпоративна прозорість: проблеми і перспективи в Україні.....	169
<i>Хоменко М.М.</i> Реформа зобов'язального права Франції: основні новели.....	173
<i>Цікало В.І.</i> Відомості про товариства з обмеженою та додатковою відповідальністю та внесення змін до них.....	178
<i>Цюра В.В.</i> Договір доручення як форма реалізації корпоративних прав	182
<i>Щербакова Н.В.</i> Питання змісту корпоративного договору	185
<i>Яворська О.С.</i> Право на дивіденди: бажане та дійсне	189
<i>Яримович У.В.</i> Порядок реалізації переважного права на придбання частки (її частини) у статутному капіталі товариства з обмеженою відповідальністю ...	193

Наукове видання

**Корпоративне право України та
країн Європейського Союзу: но-
вели законодавства**

ЗБІРНИК НАУКОВИХ ПРАЦЬ
за матеріалами
XVI Міжнародної науково-практичної
конференції
м.Івано-Франківськ,
5-6 жовтня 2018 року

В редакції авторів наукових статей
Комп'ютерна верстка: Ігор КОЗИЧ
Правка: Вікторія ВАСИЛЬЄВА

Підписано до друку 27.09.18 Формат 60x84/16. Папір оф-
сетний. ум.друк.арк. 18,5 Наклад 300 прим.
Зам. №19/18-19.

Віддруковано в навчально-науковому юридичному
інституті ДВНЗ «Прикарпатський національний
університет імені Василя Стефаника»
76018, м.Івано-Франківськ, вул. Шевченка, 44а
e-mail: lawdept@pu.if.ua